

ti kraji ravno prijetni biti, ampak le njih prebivavcem so bili iz kakoršnega koli obzira dragi, ljubi.

Po kraji Ljube imenovanim so imele rečice Ljubje svoje ime. Na Verhniki ali v Nauportu je bilo v zgornjih Ljubah, pri Ljubljani ali v Amoni pa v spodnjih Ljubah, Od Ljub torej, zlasti od spodnjih Ljub, je Ljubljana ime dobila, kakor Poljana od „polje“, Košana od kositi; le da je v „Ljubljana“ zavolj *b* glas^u ustnic *lj* pred končnico ana postavljen, kakor v Savljah, ki so od Save ime dobile.

Pa poreče kdo: Če je Ljubljana po kraji „Ljube“, ali po reki „Ljubja“ svoje ime dobila, zakaj je ne zgovarjamo Ljubljana, ampak Ljbljana ali Ljèbljana, zakaj opuščamo *u*? — Krajci kakor tudi drugi Slovenci na pol zgovarjamo ali celo opuščamo *u*, kadarkoli ni prva slovka, i za njim kak dolg zlog pride. Tako pravimo ljbezen ali ljèbezen i Ljbénski verh (na Štajarskem, desiravno ima ti verh ime od Ljubnega, ki je blizo gornjega Grada). V prilogi „Ljubenski“, na priliko, „ljúbenska sklada“ je pa *u* slisati zato, ker je za njim kratek zlog. Ravno tako na pol zgovarjamo ali celo opuščamo *u* v „Ljubelj“.

Imé Laibach ali Laybach i Laubach je iz imena Ljub narejeno. Ker je Ljubljana bila v spodnjih Ljubah ali *уъ'а'шорр* v Ljubah so Nemci to ime, to je, Ljubah namest imena Ljubljana izvolili, nasproti pa Verhniki pravijo Oberlaibach, to je v zgornjih Ljubah. (Dalje sledi.)

Novičar iz slovenskih krajev.

Is Ljubljane. Gosp. dr. Janez Bučar, sedaj c. k. ministerski konceptist in drugi vrednik slovenskega deželnega zakonika na Dunaji, je poterjen za cesarskega dohtarja ali advokata v Postojni; mesca svečana bo nek nastopil novo opravilstvo. Razpisanih je za Krajsko še več cesarskih advokacij po deželi, ki jih dosihmal še ni bilo. — S somnjem, ki se je predvečranjem končal, niso kramarji nič zadovoljni; le malo ljudi je prišlo na somenj, še manj pa kupcov. Goveje živine in kónj so veliko pripeljali, pa reči moramo, da zraven nekterih lepih volov je bilo sila veliko tacih krav, kterih ni bilo družiga kot kost in koža in so bile majhne kot mačke. Kdor ne verjame, da se pri nas zraven družih pogreškov v živinoreji vse premalo živinske kerme prideluje, naj pride gledat na somenj. Cena je bila srednja.

Novičar iz mnogih krajev.

Zastran podelitve rokodelskih in obertnijskih pravic po ukazu 10. sept. leta 1848 je c. k. ministerstvo kupčijstva za vse dežele, razun Laškega, Ogerskega, Horvaškega, Slavonskega, Dalmatinskega, Erdeljskega in vojvodino Serbsko, sedaj sledeče ukazalo: 1) zastran tako imenovanih policijskih obertnijstev naj ostanejo postave od 10. sept. 1848 veljavne, toda s temni rečeno, da bi se ne smelo več tacih pravic podeliti, marveč se ima na to gledati, da jih je toliko, kolikor se jih v vsakem kraju potrebuje; 2) pri tako imenovanih kupčijnih obertnijstvih naj se ne gleda na njih potrebo v kakem kraju, ampak na to: ali ima tisti, ki za tako pravico prosi, take lastnosti, da se mu zamore pravica podeliti; dotične vradnje nimajo tedaj na potrebo kraja gledati ali na to, da bi se že obstoječim obertnikom škoda godila; samo to mora biti, da tak, kteremu se ima nova pravica podeliti, je dostojno izučen in da ima potrebne pripomočke za živež; 3) pri tistih obertnijstvih, ki se prištevajo tako imenovanim prosto pripušeni opravilom, ni družega treba, ka-

kor naznaniti njih početek dotičnim vradnjam, ktere pa imajo oblast, pri tacih obertnijah, za ktere ni treba posebnih védnost ali dovolj premoženja, kakor na priliko, pri prodajanju živežev na drobno (branjevem in branjev-kam), njih preveliko število čez potrebo kraja prepovedati, ker bi se scer tacih barantačev preveč nabralo. — C. k. ministerstvo je določilo, da imajo dohodki od zemljišnih odškodovavnih in odkupivnih kapitalov začasno dohodkinega davka prosti biti. — C. k. ministerstvo nauka je sv. pismo in prvo slovnico in berilo v horvaškem jeziku izročilo v natis Dunajski založnici ljudsko-šolnih bukev, in njih vpeljanje v šole po Horvaškem in Slavonskem ukazalo. — Ob kratkem se smé pričakovati nov ukaz za štempljanje blagá, po kterim se ima kontrabantu v okom priti. — Z veseljem beremo v Teržaškem časniku, da so cesar dovolili, da smé tiskar-nica teržaškega Lloyda si na Dunaji prodajav-nico bukev in družih umetnih izdelkov napraviti, ker je od te tiskarnice slavno znano, da trud pisateljev dostojno poplačuje, kar se ne more ravno od vsih Dunajskih bu-kvarjev reči. — Rusovske božične praznike so prazno-vali letos na carovo povelje tudi spomin osvobodjenja od Francoskega napada v letu 1812; menda ta slovesnost ni brez poména in ozira na sedanje Francosko. — V Parizu se ne govori sedaj od nič družega kot od poroke Napoleona, ki bo 30. t. m. Starašinstvo in postavodajavni zbor sta poklicana na 14. svečana. — Iz Černogore se bere v „Terž. čas.“ od 25. t. m. da je turška armada pod poveljnikom Osmana Pašata Skadarskega v nahii Berdski od Černogorcev zlo ote-pena bila. Tudi se poterdi novica, da so vsi glavarji Kučinski na stran Černogorcev stopili maševati se nad turškimi vojaki, ki so se z njih ženami na somnji v Pod-gorici sila nespodobno obnašali; od kneza Černogorskega so prejeli za vojsko veliko smodnika. Vojvoda Jakob Vujatić je bil srečin s svojo armado zoper Turke. Du-najski časniki pišejo, da stric kneza Černogorskega, ki je še zmiraj na Dunaji, o svojem poslanstvu nič ne go-vori, le to je nekterim Serbom, ki so mu rekli, da se je bati, da bi Turk Černogore ne premagal, naravnost za-gotovil, da tega se ni nikomur bati, kdor Černogore in Černogorce pozná. Terdnjavo Žabljak so le zato po-sedli, da so jo popolnoma razdjali in tako Turkom močno bran v nič djali; Černogorcem bi ne bila posest te terd-njave v noben dobiček. — Po dokončanih opravilih se bo Pero Petrović spet domú podal, tedaj ne bo šel v Petrograd, kakor se je govorilo. „Teržaški časnik“ pravi, če bi si Černogorci v ti vojski tudi ne več kot ene pedí zemlje čez svojo staro mejo pridobili, bojo ven-dar Turki te vojske za vedno večne čase pomnili in spo-znali, da je zadnji čas nehati kristiane grozo-vito zatirovati.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	22. januarja		17. januarja	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik pšenice domače	2	14	2	26
1 » » banaške	2	20	2	27
1 » turšice	1	40	1	52
1 » soršice	1	57	2	4
1 » reží	1	50	1	58
1 » ječmena	1	30	—	—
1 » prosa	1	30	1	18
1 » ajde	1	30	1	34
1 » ovsá	—	54	—	45

V Krajnji: prešiči funt 11 kr., 10 kr. in po 9 kr. — Slanina (špeh) v bohich cent 28 gld. 27 gld. in 26 gld.